

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat hóra . . . 5 kor. — fill.

Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek póstautalványra küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók

a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos peti-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő. Belyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szögig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérével számítatik.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-kezdményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

← vasárnap reggel. →

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

252/900. számhoz.

Hirdetmény.

Léva város képviselő testülete a zugó-utca szabályozása folytán Mitschke József és neje Szládek Jozefin háztulajdonosok telkéhez csatolt 34□ méter kiterjedésű közterületnek eladása feletti határozatát az 1886. évi XXII. 110. §-a rendelkezésének megfelelőleg f. hó 14-ének délutáni 4 óráján a városház tanácstermébe kitűzött közgyűlésnek tartván fenn, erről Léva város képviselőtestületének tagjait a közgyűlésen való részvétel iránti felkérésrel ezen hirdetmény útján is értesitem azon megjegyzéssel, hogy ezen harmadizben kitűzött közgyűlésen a hivatkozott törvényszakasznak megfelelőleg — tekintet nélkül a megjelenők számára — a határozat feltétlenül meghozatik.

Léván, 1900 február 5.

Bédogh Lajos,
polgármester.

II.

249/900.

Hivatalos hirdetmény.

Léva város képviselőtestülete a város tulajdonát képező gyepter eladásából folyólag ezen terület felosztását feltüntető vázrajzon a-val jelöl 46 □ öl kiterjedésű azon szöglet részt, mely az Osztrieder-fele kerésszeti teleppel közvetlenül érintkezik, — Osztrieder György lévai lakosnak kártalanítás képen átengedni ohajtja azon terület, melyet a város nevezettnek a Bem-utcai viz elvezetésére létesített árok által igénybe vett.

Ezen telek átengedésnek, illetve ezen ügyletnek elhatározását a képviselőtestület folyó évi február hó 14-ének délutáni 4 óráján a városház tanácstermében megtartandó közgyűlésnek hagyta fenn, miről a képviselőtestület tagjait a közgyűlésen való részvétel iránti felkérésrel az 1886. évi XXII. t.-cz. 110. §-a értelmében ezen hirdetmény útján is értesitem azon megjegyzéssel, hogy ezen harmadizben kitűzött közgyűlési tárgy felett most már a határozat tekintet nélkül a megjelenő képviselők számára — feltétlenül meg fog hozatni.

Léván, 1900. február 5.

Bédogh Lajos,
polgármester.

TÁRCSA.

És a rózsza . . .

És a rózsza, — az nyílik,
Felette szél suhan . . .
És a kedve, ah az mulik,
Alig hogy megfogán.

És a madár, az dalol
S a szellő, az fecseg,
Titkos zsongás a légben,
Senki sem érti meg.

És a csillag, az szépen
Ragyog a föld fölött:
De én szeretnék sirni
E pompa, fény között.

Lise Fleuron.

Hrussó vára és a Zsiványtorony regéje.

A mult nyáron a regényes Zsitvavölgy felső részén bolyongtam, ott, hol e kis folyócska születik. Tölgyfákkal koszorúzott hegygerinczek, selyemfűvel beborított völgyek ölen jártam, oly helyeken, hol a természet fia, az egyszerű pásztor, nem igen ismeri a modern csalfaságot, a képmutatást, nem él furfangkenyeren. Ott a természet szüzi kebelén a pásztor nép azzal mulat, ha delel a nyáj, ha közelg az este, hogy elmeséli egymásnak egymásután a sok mesét. Mesét hallani ott nem ritka dolog.

Sok mese kering a nép között Hrussó váráról és a tőle nem messze fekvő Zsivány-

169/190

III. §

Hivatalos hirdetmény.

Az 1880 évi XXII t. cz. 13 §.-ának rendelkezése értelmében mindazon védkötelesek, a kik a felhívott korosztályok valamelyikébe nem tartoznak, azonban hadmentességi díj fizetésre kötelesek, tartoznak minden év február havában azon városnál a hol állandóan tartózkodnak:

- a) polgári állásukat
- b) lakásukat
- c) azon sorozó járás, illetőleg azon község nevét, melyben felmentettek
- d) azon évet, melytől fogva a felmentés számítható bejelenteni, és
- e) a rájuk megelőző évben kivetett egyenes állam adók összegét hitelesen kimutatni.

Miért is felhivatnak mind azok a kik hadmentességi díj fizetésre kötelesek, hogy ebbeli kötelezettségüknek annyival is inkább feleljenek meg, mert ellenesetben a körülírt bejelentés elmulasztása a hadmentességi díj háromszoros egész hatszoros összegének megfelelő pénzbírság kirovását vonja maga után a mely bírság ha be nem hajtható, az elzárás büntetése lesz alkalmazva.

Városi adóhivatal

Léva, 1900. febr. 5.

Szilassy Sándor,
főjegyző.
v. adóhivatal főnöke.

IV.

222/1900.

Hivatalos hirdetmény.

Az 1900 évre szóló s megállapított kereskedelmi és iparkamarai illetékről a kivetési lajstrom az abban kitüntetett összegek behajtása céljából az illetékes kamara által megküldetett.

Miért is felhivatnak az érdekeltek azon iparkamarai illeték fizetésére kötelezettjei, kiknek évi illetéke 4 koronát meg nem halad, hogy tartozásukat folyó évi február hó végeig különbeni megátogatás terhe alatt okvetlenül Léva város adóhivatalánál fizessék be.

Városi adóhivatal.

Léva, 1900. február 9-én.

Szilassy Sándor,
főjegyző.
v. adoh. főnöke.

toronyról. Nem is csoda ez, hiszen a nép napról-napra látja a romokat s látásukon újra és újra emlékezetébe jön a sok mese, történet, mit szülőitől annyiszor hallott.

A Zsiványtorony romjai körül, a csergedező patak völgyében a romokban heverő vizimalmok is arról regélnék, hogy ott fenn a hegyek között hajdan más világ volt. Erről regél, erről mesél most az itteni nép.

Egy öreg pásztortól kérdeztem mit tud a romban heverő Zsiványtoronyról.

Rablók fészke volt uram, amolyan uriruhája rablók tanyája. — Hat hogy tudja kend — kérdem — hogy rablók laktak itt?

— Így hallottam anyámtól.

— Hát az anyja honnan tudja? — faggattam tovább.

— Ugy hallotta nagyapjától, kinek az apja katona volt Hrussóban.

Hát Hrussóban katonák voltak — kérdezem tovább, mintha mitsem tudnék arról, hogy e vár nepe a Rakoczy feketes leveletese után a hegyek köze bujdosott.

— Igen, uram, katonák, vitez emberek és a király is ott lakott akkor. Hatalmas nagy ur lehetett. Ezer embere volt, 100 ágyuja, pénz veretett, sok szolgálja volt. Az egész vidék volt az övé. A hegyekben aranyat, ezüstöt ástak számára, 12 malom örült emberei számára lisztet s udvarában minden áldott nap 50 szakács főzött.

— Hat ugyan ki látta mindezeket, talán nem is igaz, — így akartam kihámozni emberemből a szót.

— De már annak csak igaznak kell lenni, uram, mert az én megboldogult anyám nem hazudott soha. Ő így hallotta azt nagy-

Iparosok képzése.

A beszttercebányai kereskedelmi és iparkamara a legutóbbi közgyűlésén tárgyalta a kereskedelmi miniszternek azon leiratát, hogy miképpen lehetne az ipartestületek működését hatályosabbá tenni s mi módon volna fejleszhető ezen intézmény. A kamara az ipartestületek véleménye alapján igen helyesen, két körülményben látja az ipartestületek érvényesülésének akadályát, az egyik az, hogy nem rendelkeznek kellő anyagi erővel, a másik pedig, hogy az iparosok szakképzése nem tart lépést az ipar fejlődésével.

Mind a két okról már lapunkban is több ízben kifejtettük álláspontunkat, tekintve azonban, hogy Léva város polgárainak a nagyobbik fele iparos, nem tartottuk ez uttal sem érdektelennek a kamarának az iparosok szakképzéséről nyilvánított véleménye felett pár szóval distingválni.

A szakképzést illetőleg ajánlja a kamara, hogy az ipartestületek kebelében olvasó s önképző körök állítsanak, mely utóbbinak kötelező tagja legyen minden segéd s az esti órákban és munkaszüneti napokon szakelőadások és szaktanfolyamok tartassanak. Ezen szakelőadások értékét igen könnyű felismernünk, ha benézünk azokra az esti előadásokra, melyek a földművelésügyi kormány intézkedése folytán a lévai városháza tanácstermében a városunk és vidéke kis gazdái részére szakférfiak tartanak. Látjuk, hogy gazdáink örömmel és buzgósággal törekednek elsajátítani az újabb ismereteket s a gyakorlatban is kedvel alkalmazkazzák. Az iparosok, kiknek értelmisége itt-ott magasabb fokon áll, azt hisszük, nem kevesebb buzgósággal fogják látogatni ez előadásokat, tanfolyamokat.

apjától és annak az apja a saját szemével látta mindezeket.

— Régen volt, öreg, talán nem is igaz.

Azután arranzve tettem kérdést hozzá, hogy miért pusztult ki hit az a nagy ur, ha olyan hatalmas, olyan gazdag volt.

— Ellenség jött, uram, onnan Bécs felől csuya német, azok tették tönkre a várat. Ágyukkal lötték a falakat. A várban, melyet körülzártak a németek, elfogyott minden enivaló, az 50 szakácsnak nem volt mit főznie. A várban levő kut vize elfogyott, a falakat átörték az ágyuk s a királyt és katonáit kikergették belőle a németek. Így volt uram.

— Akkor pusztult el a Zsiványtorony is — kérdem.

— Nem, uram, az még akkor nem volt, így mondta anyám.

— Hát ki építette azt, talán a németek?

— Nem, uram, azt a Kuruczok építették.

— Kuruczok? — mondám látszólag álmétkodva, — hát kik voltak azok a kuruczok?

— Vitez nagy urak, Hrussó vár szétkergetett katonái, a kik ide huztak meg magukat amidőn a németek által Hrussóból szétverettek. Így hallottam, uram.

— Lári-fári beszéd ez, öreg, nem így volt, mint kend hallotta.

— Hát az ur honnan tudja, hogy nem így volt?

Ezzel a kérdésével ismét engem ejtett zavarba az öreg pásztor.

Azt nem igen akartam neki mondani, hogy a történelem lapjain másképp van el-

A szakképzés nagy hátrányának tartja a kamara az ülő segédek intézményét, a minek besztüntetését javasolja s a hajdani műhelyi munkaképzés teljes érvényre emelését kívánja. E célból különösen szükséges az ipartestületek hatáskörének kibővítése, vagyis helyesen jegyezte meg egyik iparos kamarai tag, a testületeknek vissza kellene adni azokat a jogokat, a melyekkel egykor a céhek bírtak. Nevezetesen iparigazolványt nem szabadna addig senkinek kiszolgáltatni, míg a képesítés kérdésében az ipartestület illető szakosztálya nem határozott. Ez azonban csak akkor vihető keresztül, ha az ipartestületnek minden iparos köteles tagja lenni s ha iparigazolványával is csak akkor folytathatja iparát, ha maga az ipartestület is belajstromozza.

Fontos és életbe vágó kérdés ez, a mely felett bizonyára a kereskedelem ügyi kormány sem fog napi rendre térni. Azonban ezek a dolgok logikai sorrendjéből következnek, mert a mostani ipartörvény hézagos volta tág ajtót nyit a sok kontárnak.

Végül azt javasolja a kamara, hogy minden szakban a műhelybeli kiképzés legkevesebb négy évig tartson, mert a mostani 2 évi kiképzés mellett tökéletes kiképzés lehetetlen. A mester inas, aki gyereket dajkál, boltba, piacra szaladgál, ház körül sokhelyen szolgálói teendőt végez, két év leforgása alatt még felületesen is alig sajátít el valamit s innét van azután az, hogy a rövid inas évek után a segéd felszabadulván, munkát is alig tud kapni, mert nem érti a mesterségét, s ha önállósítja magát, csak kárt okoz az iparnak a nélkül, hogy magát fenntartani tudná.

A cél tehát az, hogy ha a nyugat-európai iparral szemben fel akarjuk

mondva a dolog, azt sem, hogy az iskolákban másképp tanítják, mert tapasztalataim vannak arranzve, hogy az ilyen nomád nép arra, ami a könyvekben van megírva, nem ad semmit, azt el nem hiszi.

— Csak úgy gondolom, — mondám kitérőleg. És ugyan hogyan történt az, hogy nem a várat építették ki újra, hanem a toronyt és olyan messze, egy óra járásnyira a vártól?

— Hát jól, uram. Nincs itt a legtöbb kö, nincs itt elég homok, elég fa?

Itt aztán meg nem találhatták őket a németek.

— De hiszen e torony kicsiny volt annyi népnek.

— Azt mondotta anyám csak 12 ur volt az, amolyan uri zsivány (szvetlás).

— Jó dolguk volt e toronyban, öreg, ugye?

— Ugyvan, uram. Volt 4 ágyujuk sok fegyverük, puskaporuk, lisztjük, szövetük, pénzük, zsirjuk, szalonnájuk stb. Ezeket részben áhozta Hrussó, részben úgy összelopkodták. Egyenkint eljártak Nyitrára Ujbányára, Verebélyre s onna hoztak sót, borsot, italt szóval, a mi kellett.

— Hát senki sem háborgatta őket itten?

— Ugyan ki tette volna. Azt mondotta anyám, hogy akkor Aranyos-Maróth még nem volt. Kis-Tapolcsányban lakott a főbíró Zsándár nem volt még akkor, csak Dóczy-hajdu. De a hajduk feltek a zsiványoktól.

— Furesa világ volt az, öreg.

Azután megemlitem a verebélyi lányrablást, mely mesét egy ottani molnártól hallottam. Kíváncsi voltam, vajjon tud-e erről valamit,

a versenyt venni, értelmes, teljesen szak-
képzett iparosokat kell nevelnünk, a
kik azután megérdemlik a mester-nevet.
Téves dolog azt hinni, hogy az ipa-
rosokra lejártak a jó idők. Tény az,
hogy a magyar kis iparos ma válsá-
gos időköt ér. Azonban, ha a válságos
időket kilábolta s a fennebb megjelölt
reformokat keresztül viszi, újra meg-
virrad még neki is. A kis iparosok
legnagyobb veszedelme a saját maga
által nevelt félig tanult foltozók serege,
a kiknek a versenye még a gyáripar-
nál is nagyobb. Ezekből kell első sor-
ban akként megszabadulni, hogy a
képesítés dolgában a fennebbi javasla-
tok szerint maguk az ipartestületek
határozzanak.

A tánc.*)

Illően tisztelt Hallgatóim!

Hogy mikor jött divatba táncmultság
előtt felolvasást tartani, egészen határozottan
nem lehet megállapítani, annyi azonban bizo-
nyos, hogy nem régi keletű s nagy a való-
színűség arra nézve, hogy a párisi előkelők
szalonjaiból indult ki, a „*jour*“-okból formáló-
dott mai alakjává. — Az élvosvár szalon
világban pusztán címnek is jó volt kitűzött
estélyeken egyes művészi dolgokról, fontosabb
társadalmi kérdésekről felolvasni, mert így
ürügy, alkalom nyílt az egybejövetelekre,
lett egypár napra való anyag a tereferére s
utána — csakugy családián, zongora
akkordjai mellett — táncra kerekedettek,
hogy járják sokszor hajnalokig.

Nálunk, magyaroknál, régebben egész
más színezetű volt a farsangi élet. Apánk
ritkábban mulattak, de annál nagyobbakat.
— Mamánk csak akkor mentek bálba, ha
egészen komolyan udvaroltak nekik, mert a
„*régi jó időkben*“ minden legénynek egy leányt
kellett magával a bálba vinni, a kinek mulat-
tatásáról gondoskodni erkölcsi kötelessége
volt, ő fizette érte a multság minden kia-

*) Felolvasta Sipos Antal a lévai róm.
kath. kör 1900. február 4-én tartott farsangi estélyén.

— Akkor pusztult el a torony, felrob-
bantotta az a leány. A puszkaporos hordóba
égő geertyát tett s a mikor a gyertya tövig
égett, iszszonyu dördüléssel a torony fele
levegőbe repült, maga alá temetve a rablók-
kat. Csak egy menekült meg közülök, egy
Rajnoha nevezetű, aki nem messze őrt állott
a sziklacsucson, de annak is az egyik lábát
egy repülő kődarab összezúzta.

— Én nem így hallottam, mondám,
hogy beszédessé tegyem az öreget.

— Ugy volt, uram. Akkor, azon az
éjjelen, amikor az a leány felrobbantotta
őket, már nyomukban voltak a rabóknak.
Verebélyen egy mészárosból ökröt loptak s
ugyanazon éjjel eltűnt a mészáros fiatal,
szép leánya is. Ez pusztította el őket.

Azután elbeszélte, hogy akkor a Zsit-
vavölgy felső vége járatlan erdőrengeteg
volt. Ut bizony arra nem igen volt. Aranyos-
Maróth, Barsmegye mostani székvárosa, je-
lentéktelen pusztá volt, Palszka uradalom
tartozéka. Kis-Tapolcsány volt a vármegye
központja. Itt urak laktak, főbíró, hajduk,
de ezek nem igen bántották a kuruczokat.
Félt azoktól akkor mindenki.

Szinte hihetetlenül hangzanak e dolgok
hogy így volt, de a történelemmel nagyon
is összeváganak.

Zsitványtorony 14 kilométerre fekszik
Aranyos-Maróthtól, Fenyő-Kosztolány 2 kilo-
méterre, mely akkori időben csak egypár
kunyhóból állhatott, lakói pedig a kuruczok
kémei, szolgálai és beavatott rablótársai vol-
tak. Kis- és Nagy-Ülés községek csak e kor-
ban keletkeztek. E községeket Hruszó job-
bágyai népesítették be.

Hruszó vára a Rákóczy mozgalmakban
mint általánosan tudva van, igen nevezetes
szerepet játszott.

E vár, bár nem volt elsőrangú erősség
soká daczolhatott a labanczok ostromának.
Tornyai, bástyái tömör sziklára vgltak építve.
Fekvése igen előnyös volt, mert csak a
szomszédos hegygerinczek elfoglalása után
lehetett megközelíteni. A várból a Leves
patak völgyébe alagut vezetett le.

A dolog érthető, hogy a Zsitvány to-
ronyról abban az időben nem igen vettek
tudomást a batóságok. A főispán Zsarnóczán

dásait. Ha egy legény egy leánnyal bálba
ment, már magában véve is sokat jelentett,
mert ezután az eljegyzés csak kivételes ese-
tekben szokott volt elmaradni.

Boldog idők! Én megértem azon család-
apák aggodalmait, a kiknek feje csakugy fő
a sok meghívó miatt, mert ma már sokban
megváltozott, elridegült a régi jó patriarchális
élet. Ma már csak aranyos-szegélyű tarka
meghívókat szoktak küldeni a figyelmes ren-
dezők s a szülők kötelessége leánykáikat a
„*táncsal egybekötött*“ estélyekre elvinni, ha
nem akarják, hogy — mint a ki nem váltott
poste restante levelek — otthon rekedjenek.
— Ma a szalagjelvényes rendezők csak a
báltermek ajtajánál fogadják a kis kisasszo-
nyokat s udvarias, derékszőges hajlongással
legelsőbb is a pénztár elé vezetik a papát,
hogy kiválthassa a belépő jegyeket s a jó-
tékony cél érdekében felül is fizethessen.
— Hajdan koccintottak egyet s azonnal
táncra perdültek s ropták „*kivilágos-kivirrad-
tig*“, mostanság pedig csupán táncestélyt ren-
dezní, már nem is illenek.

Az ilyenféle újdivatu műestélyeken min-
dig legnehezebb helyzete van annak, a kit
felolvasni szemelnek ki az élelmes rendezők.
— Nem állítok valótlant megmondom: miért?
Mert ezt maguk sem hiszik, hogy ilyenkor
helyén volna valami komolyabb dologról szó-
lani s e miatt nagyon nehéz tárgyat választani.
— Kérdelem! — ugyan szívesen vennék-e az
itt levő mindnyájan kedves kisasszonyok, a
kik táncra készen, a még mindig divatos,
de egészségtelen fűzőkben szoronganak, ha
én most itt bosszúra nyújtott arccal, valami
mélyebb böcseleti, művészi, vagy politikai
tételtől körülményes részletességgel huzamo-
sabbban értekezne? . . .

Nem kétlem, mosolygó arcuk, durcás
jellegét öltene s oda kívánnának, a hol a
bors terem. Ők még jó akarattal sem tudnák
most figyelmüket osztatlanul és állandóan re-
ám irányítani, mert kivétel nélkül a program
utolsó pontján töpregenek, a *tánc, a tánc*
nekik a fő! Kár is volna ez ellen protes-
tálniok, mert ez úgy van, sőt azon leánykák
homlokáról, kiknek arcára rózsaszínnel van
felírva, hogy ma vannak először nyilvános
farsangi mulatságon, még azt is felolvasom,

székelt, az alispán Füssön lakott. A kis-
tapolcsányi vármegyeházán egy főbíró, két
esküdt és két hajdu („*Dóczy hajdu*“, mert
Dóczy volt a főispán) lakott. A nemes vár-
megye többi tisztviselői u. m.: a főjegyző,
a várnagy, az őrmester, a tizedes stb. szét-
széledtek, ki ide, ki oda. (Főszámvevő,
pénztáros, árvaszéki elnök, levéltáros, iktató,
kiadó még nem volt akkor, e teendőket
maga az alispán teljesítette.) Hogy ez így
volt, nem csoda ez abban a háborús időben.
De ha akár hányan is lettek volna, ezektől
is ugyan ki ijedt volna meg.

Igy elmélkedtem én ezekről a dolgok-
ról a fenyő-kosztolányi hegyek között, a
Zsitványtorony alatt, míg az én öreg pász-
torom hangja fel nem ébresztett merengé-
semből, amint terelte tehenét hangos kur-
jantásaival hazafelé,

Estrledett, az öreg bucsuzott. Levette
zsiros kalapját, illendő módon bemutatván
magát:

— „Mna Rajnoha Janom volajú“ —
(Engem Rajnoha Jánosnak neveznek) szölt
és jó éjt kívánt nekem.

És ki merné kétségbe vonni, az ő el-
beszélését a Zsitványtoronyról és hajdani
lakóiról? Hiszen az ő dédapja lehetett az
a Rajnoha rabló, akinek a puszkapor robban-
ása zúzta széjjel az egyik lábát.

Éjjeli szállásra az én molnár-mester is-
merősömhez mentem, aki ott nem messze a
Zsitván lisztet őröl a Kuruczok utódjainak.
Az ő malmában nem egyszer ismételt-
getik az örlető Kisülésiek a verebélyi leány-
rablás meséjét, míg „a garatról le nem megy
a mag“ s meg nem telik az üres zsák a
szép fehér liszttel.

Ha valamikor arra visz utatok, nyájas
elvasók, keressétek fel az öreg pásztort a
Zsitványtorony tájékán, aki szép szóért me-
sél nektek a letűnt nagy időről szebbnél-
szebb meséket, mert hiszen neki erre ideje
elég van, ha delel a nyája, ő maga pedig
elfogyasztotta sovány ebédjét és rágyújt
rövidszáru pipájára.

Berényi Imre.

hogy odahaza maguknak dúdolván még tánc-
próbákat is tartottak a nélkül, hogy az én
felolvasásomra csak gondoltak is volna . . .

Állításaimat megfellebbezni nem enged-
hetem s hogy a mennyire lehet, mégis meg-
nyerjem érdeklődéseiket, kijelentem, hogy
a nekik legérdekesebb dologról, a *táncról*
fogok egyet-mást elmondani.

Még az ó-kor bölcsé, Ciceró, reszkirozta
meg e sokszor idézett véleményét: Nemo
sobrius saltat — senki józanul nem táncol,
de hogy mily nagyon belehibázott ezen ité-
lete az emberiség alaptermészetébe, könnyű
lesz beérvelnem, csak ne türelmetlenked-
jenek.

Határozzuk meg legelsőbb is: *mi a*
tánc? A tánc nem más, mint testmozgások-
ban kifejezett érzelem. Miként a szem hü-
tükre a szívnek, feltünteteti örömet, bűjút,
kifejezi a kicsinylést, a gunyt, a megvetést,
a fájdalmat, a haragot; miként az arc moz-
gékony izmai felderítik a kebleinkben dúló
vihart, a kitűnő lelkesülést, a lázongó elége-
detlenséget, a csendes boldogságot: ép úgy
a tánc nem más, mint fiziológiai — élettani —
jelenség, egy magasabbfokú érzelem munkája,
megreszkettetése az egész testnek, legkivált
a végtagoknak. A hajtó erő keblünkben
van elhelyezve, minden lökés a szívből indul
ki, a mely azután — mint feszült húron a
rezgés — végig fut az egész testen s a
végtagok ingaszerű lengéseiben végződik.
A tánc benne rejlik az ember természetében,
ez is egy veleszületett tehetség, bizonyos
szükségérzet készíti az embert olykor-olykor
az ugrálásra. Állításom bizonyítása végett
csak az apró bábékre hívom fel becses figyel-
müket, a kik *rhythmicus*, hangok — dali-
kázás, vagy zene hallatára önmaguktól kezdenek
lipegni, a pályában izegnek-mozognak akkor
is, ha rövid életükben még soha senkit sem
láthattak táncolni.

A táncot látható, vagy helyesebben
mozdulattá vált érzelmeknek is nevezhetjük,
mert az embert nemcsak a báli zene fülbe-
mászó hangjai készítetik táncolásra, hanem
általában minden hevesebb érzelem, indulat.
Mindem fokozottabb érzelem mozgásban,
táncban nyer kifejezést. A rendkívüli, hirtelen
jövő öröm pl. mint a teljesült vágyak, a ki-
elégült várakozások következménye oly ked-
ves érzés, mely fokozza az életkedvet, meg-
nagyítja az életösztönt s ezért fölfelé emeli,
ugráltatja az embert. — Másrészről mondanom
a düh, nagy haragról, a mely szintén meg-
táncoltatja az embert, de mivel az támadó,
kifelé ható, tette ingerlő durva érzelem, a
düh-tánc hosszú, elnyúlt nagy lépésekbeu
nyilvánul. E két önkéntelen táncot össze-
hasonlítván mértanilag szólva azt mondhatjuk,
hogy az *öröm-tánc* függőleges, a *düh-tánc*
vizzintes irányt követ. Az öröm-táncnál a
kezek tapsolnak, nem tulják megőrizni nyu-
galmukat, a düh-táncnál azonban tette ké-
szen ököibe görcsösülnek.

Önkéntelenül mozognak, táncolnak to-
vábbá azok, a kik mély gondolatokba mé-
lyednek el, rendesen le-fel járkálnak; de
táncol az ember akkor is, ha nagy fájdalmat
érez s ilyenkor a mozgás a menekülés alak-
ját ölti fel. Ugy vélem van valami titkos
zene- és táncösztön a lelki fájdalomban is,
mert minden szerencsétlen hajlammal bir a
dudolásra s nincs türelmük a helybenmara-
dásra. Semmi kétség sem lehet az iránt,
hogy a mozgás, a *tánc*, benső, igaz okát
az érzelmek felhevülései képezik s ezért
— mint a lyrai költészetnél — két főfaját
különböztetjük m. g. van t. i. vallásos és
világi tánc.

Hogy a vallásos tánc a régi pogány
istentiszteletek egyik főágát képezte, akár-
hány adattal tudom igazolni. A szentírás
egy-egy helyéből nyíltan kitűnik, hogy a *ka-
naan* pogány népei valahányszor áldozatot
mutattak be, rendesen körül táncolták a le-
ölt áldozati állatát vérért. Örülten ugráltak,
táncoltak *Baal* papjai is, mikor *Illés* próféta
verseny áldozat bemutatására hívta fel őket
Kármel hegyére. Különösen szokásos volt a
tánc az *Astarte*, vagy *Melita*-kultusznál, a
mely tudvalevőleg fajtalanságokkal volt egy-
bekötve.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— **Petőfi-ünnepély.** Lélek emelő, haza-
fias ünnepélyt, tartott, tegnap a lévai tanító

képzőintézet ifjusága. Az ünnepély két részre
oszlott. Az első délután 3 órakor tartották
a tanítóképző zenetermében a következő szép
műsorral. Először az ifjuság Pazar Károly
lelkes honfidalát énekelte az ifjuság. Ezután
dr. Kittenberger János tanár, az ifju-
gi önképzőkör elnöke olvasott fel Petőfi élete
való pontján czimen a költő életéből több
megkapó részletet. A mely észre és ala-
podos tanulmányra való felolvasás igazán mara-
dandó hatást tett a hallgatókra. Majd Hli-
v a Béla II. é. növendék szavalta Petőfi Ván-
dor legény című költeményét szabatos, pre-
ciz előadásban s helyenként művészi ökölyre
emelkedett. Szintén köztetszésben részesült
K o p c s a István szimpatikus előadása, mely-
lyel Petőfi „*Elértem*“ című költeményét
szavalta. Kiemelkedő részét képezte az ün-
nepélynek Kun László Várady Antalnak Petőfi
a Hortobágyon című zenei költeményére
szerzett melodramája, melyet Andrásy
Jenő II. éves szép készültségre való zong-
gorakísérete és Salam on Jenő IV. éves
preciz hegedű kísérete mellett B i t t e r Tó-
dor III. é. n. adott elő. A hangfésztés min-
den fokozatát művészi érzékkel oldották meg
a szereplők. Lelkesen megtapsolták. Majd
T ó t h Béla I. éves szavalta általános derűt-
ség között Petőfi Tyuk anyóját. Majd A p f e l
Ignác hazafias érzéstől áthatva emelkedet-
tett hangon adta elő Van-e egy marok föld?
című költeményét. Ezután 92 ifjusági ének-
kar Petőfi dalokat énekelt szépen, összevá-
gón, melyből előnyösen tűnt ki R i c h t e r
József III. é. bariton szölvője. Majd B e i u c h
Imre ritkán hallott művészi lendülettel sza-
valta illusztris költeményét, a Csokonait.
Szintén kedvező fogadtatásban részesült
B r e u e r Samu II. é. n. szavalta (Kard és
lanc.) A műsort P a z á r Károly mély inven-
cióra való szabadságdalának preciz előadása
zárta be. — A távozó közönséget az ifju-
sági zenekar a Rákóczy indulóval kísérte.
— Az ünnepély másik részét az Oroszlán
vendéglő nagy termében rendezett tánc-
estély képezte, melyen városunk szépei s
azon kívül a vidékről is sokan vettek részt.
Az ifjuság jövedelvé s vidámsága honolt
a termekben s ugyancsak kelendő volt a
táncosnő. Valóban a legnagyobb elismeréssel
kell adóznunk az intézet nagyérdemű igaz-
gatójának és hazafias tanári karának, kik
ily gyönyörű szép ünnepélyvel emlékeztek
meg a legnagyobb költőről. Már piradt a
hajnal, de még mindig vigan szólt a Sándor
muzsikája. A jelen volt hölgyek névsorából
következőleg sikerült tudósítónknak össze-
állítani: Négyest 54 pár táncolta stb. stb.
Bacsarka Imréné, Branner Antalné, Palkovits
Ilonka (Ujbánya), Galambos Gizike, Galambos
Lajosné, Beluch Cecília Irma, Beluch
Antalné, Nagy Mariska, Nagy Sandorné,
Here Irén, Here Józsefné, Kipke Matild,
Zvara Milka, Tonhaiser Mihályné, Belcsák
Lászlóné, Szilassy Caesarné, Zvaráné, Bel-
csák Tóni és Miczi, özv. Barta Gyuláné,
Gedeon Béláné, Pazar Károlyné, Gunyits
Tnike, László, Imréné, Bartók Mimike,
Svarba Józsefné, özv. Gunyits Györgyné,
Pschik Margit, Francziszcy Ilonka, Fran-
cziszczyné, Juhász Mária (Zs.-Ujfalu), Osa-
ube Emilia, Huljak Ilonka (Gr.-Ujfalu), Kala-
pos Erzsébet, Polcsák Ilonka (Gr.-Damásd),
Kersek Jánosné, Benkovits Gezané, Veress
Mihályné (Kovács), Veress Ilonka és Irma,
Juszt Józsefné Gr.-Sz.-Bevedek, Juszt Miczi,
Korbélyi Sandorné, Nehasil Károlyné, Neha-
sil Vilma, Irma, Gimesy Gizella és Erzsike,
Zs. id. Károlyné, Alt Jánosné, Nyitray Lujza
(Érd), özv. Heyerné, Heyer Irma, Vilma,
Varay Mariska, Vilma, özv. Varay Lajos-
né, özv. Fejes Elekne, Tonhaiser Erzsike,
Kokencz Flora (Ujfalu), Schnirer Ilonka (Uj-
bánya), Prachár k. a. Piroška Matild, Szat-
utter Viktorné, Emann Miklósné (Bpest),
Emann Margit, Oszuska Anna, Bartos Anna,
Ambruska Gizella, Ujfalussy Ilonka és Vilma,
Bartos Istvánné, Ujfalussyne, Oszuskane,
Weisz Juliska (Ujbánya), Essösy Kamilla
(Koszmály), Bacsarka Vilma (Szencs), Brau-
ner Anna (Koszmály).

— **Gyászhir.** Mélyen megilletődve vesz-
szük a gyászhir, hogy Csekey Flóris,
ügyvéd, a lévai takaréks és hitelintézet közt-
tisztületben álló igazgatója e hó 9-én 52 éves
korában hosszas szenvedés után elhunyt. A
boldogult szívvel-élelkek lévai ember volt.
Fiatalabb éveiben tevékeny részt vett a vár-
megye és Léva város életének minden mozza-
nataiban. Mint ügyvéd, irodája messze földön
keresett volt, s a vármegye főiri családok
közül soknak jogtanácsos volt. Ezelőtt mint
egy 15 évvel a lévai takarékpénztár rész-
vénytársulat választotta igazgatójává, a mely
tisztét a részvényesek legnagyobb megele-
gedésére tizenkét éven át a legnagyobb buz-
galommal végezte, s hogy hivatalának még
jobban megfelelhessen, öszes tisztületbeli
állásairól lemondott. Midőn pedig a lévai
takarékpénztártól megvált, a lévai takaréks
és hitelintézetnek sikerült e kiváló pénzügyi
tehetséget igazgatóul megnyerni. Meggyen-
gült egészsége miatt habozva fogadta el ugyan
ez újabb tisztet, de tehetségének ügybuz-
góságának áldásos nyomait őrzik a részvény
társulat jegyzőkönyvei. Pedáns szigorú, de
rendkívül jó szívű ember volt. Már huz-
mossabb idő óta makacs szívbej gyötörte, a
mely most a legmondosabb ápolás daczara
véget vetett életének. Halála mély gyászba
borította Csekey Vilmos ügyvédet Léva vá-
ros tisztú ügyészét, ki nek az elhunyt test-
vére volt s ki rövid pár hét alatt már a

második és utolsó fivérét vesztette el. Ravatalára a lévai takarékos és hitelintézet igazgatósága, lévai takarékpénztár, a lévai ügyvéd, stb. díszes koszorúkat helyeztek. Temetése ma délután leendő fél négy órákor gyászoló fivére a következő gyászjelentésben tudatta a megboldogult halálát: Magam, családom és a rokonság nevében fájdalommal tudatom, hogy szeretett testvérem Csekey Flóris ügyvéd, a lévai takarékos és hitelintézet igazgatója, a mai napon reggeli 9 órákor hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogult tetejét f. hó 11-én d. u. 3¹/₂ órákor kísérjük lakásáról (Zöldkert-utca 39. sz.) örök nyugalmá helyére, a lévai ev. ref. sírkertbe. Kelt Léván, 1900. évi február 9. Csekey Vilmos. — A lévai takarékos és hitelintézet pedig a következő gyászjelentésben emlékezik meg szeretett igazgatójáról: A lévai takarékos és hitelintézet igazgatósága és felügyelősége, a gyászjelentés megfelelő mély megilletődéssel tudatja Csekey Flóris urnak a részvénytársulat ügybuzgó igazgatójának f. hó 9-én hosszas szenvedés után történt elhunytát. Léván, 1900. évi február 9. Áldás emléken!

— **A lévai Stefánia-árvaház** érdekében Faragó Samu, az árvaházat fenntartó egyesület fardhatlan titkara — az állami sorsjáték jövedelméből nyerendő segély tárgyában kérvényt nyújtott be a belügyminiszterhez, melyre — mint értesülünk — a lottójövedéki igazgatóságtól azon választ nzerzte, hogy az árvaház valamely később rendezendő jótékonyezési állami sorsjáték jövedelmében való részesítésre előjegyeztetett.

— **Tanítók hangversenye.** A lévai tanítók ma egy hete lelkies értekezetet tartottak azon célból, hogy a lévai tanítói kar a tanítók házában tagjai közé lépjen, a mit egyhangulag el is határoztak. Együttel elhatározták, hogy május havában a pünkösdi ünnepek táján, hangversenyyel egybekötött estélyt rendeznek, amelynek rendező bizottságába a lévai tanítóképző intézet és főgimnázium tanári karát is belevonák. A bizottság elnökévé közfelkiáltással Gyula Szaabó Lajost, tanítóképezdék nagyeremű igazgatóját, alelnökké Kutassy Dénes, jegyzőké Banyai Ferenc és Farkas Akos, pénztárossá Sárhegyi János és ellenőré Freckó István tanítókat választották meg. A műsor előkészítésével Richter Ferenc kántortartató bizatott meg.

— **Eljegyzés.** Balatoni Farkas László földbirtokos, cs. és kir. tart. huszárhadnagy e hó 8-án tartotta eljegyzését székelyi Majláth István kis-kereskenyiföldbirtokos, volt Bars megyei főispán bájos leányával Erzsikével.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter dr. Szabó Lajos ipolyvási kir. törvénytörvénykezítő, Szabó Lajos, lévai tanítóképző intézeti igazgató fiát a győri kir. törvénytörvénykezítővé nevezte ki.

— **Hymen.** Napokban váltott jegyet Knap David gépkereskedő leányával, Erida kisasszonnnyal Neuhaus Gyula lévai kereskedő.

— **A lévai kath. kör** ma egy hete tartott estélye egy erkölcsi, mint anyagi tekintetben kitünően sikerült. Ott láttuk városunk notabilitásainak nagy részét és a városi polgárság színe javát. Jó kedv és fesztelenség uralkodott a teremben, mely egész reggelig kitartott. A táncot egy, a rendező bizottság elnökének kitünő műérkét dicsőítő műsor előzte meg a melynek bevezetését Richter Ferenc szervezte. „Hej legszebb a magyar nótá” képezte, melyet műkedvelő énekesek adtak elő a szerző vezetése mellett. A mely érzésű, zenei költeményt zajos tapsal jutalmazta a közönség. Majd Sipos Antal segédlelkész lépett a felolvasás asztalhoz s nagy tetszéssel fogadott felolvasást tartott a táncról, a melyet szerző szíveségből lapunk más helyen közlünk. Ezután a volt lévai dalárda két illusztris tagja Farkas Orbán és J. a. Ross Ferenc énekeltek a „halászk” című duettet, melynek könnyed, behízeltő dallama s művészi színvonalon álló, precíz előadása azonnal meghódította a közönséget. Majd Oszkó Anna kisasszony szavalta el Kiss József, Agótha kisasszony című költeményét a töle már több ízben tapasztalt meleg atérzéssel, az érzelmei ügyes kiszínzésével. A szép szavaltat lelkesen megtapsolták. Vegül Kucsera József énekelte cigány kiseret mellett szívhez szóló magyar dalokat. Sima szépen csengő hangja mely hatást tett a közönségre. A műsor után táncra kerekedett a fiatalság s törrel aprózta a csárdást Sándor kitünő muzsikája mellett kivilágos kivrirradig.

— **A lévai szőlők** felújítását megnehezíti azon körülmény, hogy helyben szénkéneget nem lehet kapni, sőt a legtöbb gazda azt sem tudja hol lehet kapni. A szomszéd városok legtöbbje, köztük Esztergom is városi szénkéneget rakártart, a melyet Léva és vidékének szőlős gazdái is gyakran vesznek igénybe. A tavaszi idény közeledtével felhívjuk erre a fontos körülményre városunk hatóságának figyelmét, ha már Léva állami szőlőtelep is letesshetik, a mely már ez évben megkezdji működését, hogy más városok mintájára Léva szénkénegraktárt létesítsen, a melyből a városi szőlőgazdák szénkényt vásárolhassanak.

— **Városi közgyűlés.** Léva város képviselőtestülete e hó 8-án rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgyat képezte a kázi szőlőre megtartott árverés melynek azon eredményt, hogy a szőlő

3501 korona vételárért Forgács Mihály, mint legtöbbet ígérő javára leütetett, a közgyűlés jóvá hagyta.

— **Lakbérémeles.** Mint teljesen megbízható forrásból értesülünk a pénzügyminis-terium Lévát a IV. lakbér osztályból a III. osztályba sorozta be miáltal a Léva lakó állami tisztviselők azon helyzetbe jönnek, hogy nem lesznek kénytelenek lakkérüket saját — amugy is csekély — fizetésükből pótolni. A lakbér az egyes fizetési osztályokban átlag csak 30—35 fttal fog emelkedni.

— **Áthelyezés.** A m. kir. pénzügyminis-ter Turpinszky József p. ü. irodatisztet Kaposvárról Léva, Harkos Gyula p. ü. irodatisztet Léváról Kaposvárra saját kéréseikre kölcsönösen áthelyezte.

— **A lévai éjjeli örökre** jellemző adatot szolgáltatott a mult számunkban említett éjjeli támadás. Ennek ugyanis az illető tizedbeli ör szemtanuja volt, de a helyett hogy segítségére ment volna a megtámadott házaspárnak, elbujt s buvóhelyéről nézte a dulakodást. Már sürgettük régen az éjjeli örí intézmény átalakítását, ez az újabb eset arról győz meg bennünket, hogy a lévai éjjeli örök már inkább csak a rokkantak házába valók, ezekre bizni a város éjjeli nyugalmát egyáltalán nem lehet. Újabb kérjük a város tanácsát, hogy hasson oda, miszerint a tizedek csak olyan egyéneket alkalmazzanak éjjeli öröknek, a ki nem csak fityüli, de feladatának meg is felelni képes.

— **Üdvözlét Hegedüs Lorántnak.** A lévai m. k. p. ü. igazgatósági tisztviselők egyrésze, valamint a m. k. adóhivatali tisztviselők külön-külön táviratilag üdvözölték Hegedüs Loránt orsz. képviselőt, hogy fenyves szívbeszédében az állami és különösen a p. ü. tisztviselők szomorú helyzetét oly megkapó hűséggel festette le, az országgyűlés előtt.

— **Halálos baleset.** Homolya János lekeri kanász, ki a közseg bikájának gondozásával volt megbízva, tragikus módon fejezte be életét. E hó 4-én este a midőn a bikának enni adott, az megdühödve úgy oda szoritotta a jászolhoz, hogy beíró elvérés következtében reggelig kisenvedett.

— **Változások a primási tisztikarban.** Szalay József janosházi intéző halálával megüresedett egy intézői állás, amelyet a hercegprimás Vaszar Gyula okleveles gazdaszái töltött be. Az új gazdaszít helye csak később lesz megállapítva. Együttel Szalay Béla pusztamaróthi intéző Farkasra, Vankó Imre farkasdi intéző Jánosra helyeztetett át.

— **Táncmulatság Zsarnóczán.** A zsarnóczai polgári ifjak ma egy hete február hó 4-én a Kaldroviits-fele vendéglő nagyteremben jól sikerült zártkörű táncmulatságot rendeztek. A zenét nagykálmai Bartos Lajos jóhírnevű zenekara szolgáltatta. A tiszta jövedelem a zsarnóczai ujonnan szervezendő önkéntes tűzoltói szakasz javára fordították.

— **Az új mezőgazdasági szesztermelők válságos helyzete.** A pénzügyminis-ter meg a mult évi november hóban egész határozottsággal megígérte volt az új mezőgazdasági szesztermelők országos küldöttségeinek, hogy az új mezőgazdasági szeszgyárak kontingense törvényhozási intézkedéssel rövid idő alatt 960 hektoliterre fog felemeltetni. Miután azonban a kilátásba helyezett törvényhozási intézkedés, dacára annak, hogy már a főzési idény vége felé közeledünk meg, mindig késik s a szesztermelők kénytelenek a gyártott szeszt, tarányok hiányában exkontingens gyanánt elvesszegetni, a Nyitrai Megyei Gazdasági Egyesület értekezletre fogja összehívni a felvidéki új szesztermelőket azon országgyűlési képviselők kijelölése céljából, kiket főként fognak, hogy ezen fontos mezőgazdasági ügyben a ministert mielőbb meginterpellálják s figyelmeztessék ígértenek sürgős teljesítésére.

— **Átszátolás.** A pozsonyi posta- és táviratigazgatóság közhírré teszi, hogy a Bars vármegyebe kebeleztet Kelő községet ez évi február hó 10-étől kezdve a nagylócsai postahivatal kézbesítő köréből a geletneki postahivatal kézbesítő körébe osztotta be.

— **Az ex-lex idejéből.** A közigazgatási bíróság igen érdekes ügyben döntött most. Ugyanis meg az ex-lex idejében történt, hogy több ügyvéd nem tett bélyeget a bíróságokhoz benyújtott periratokra. Az ügyvédekot megtelezték és bírsággal sújtották. Csak hogy a megbírságot felek fel-folyamodással eltek a közigazgatási bírósághoz. Ez ügyben döntött most a közigazgatási bíróság, s kimondta, hogy az ex-lex idejében a kormány nem volt fölhatalmazva adót kivetni és beszedni, így tehát a felek nem is voltak kötelezhetők az adók fizetésére, melyeket bélyegekből kellett volna leróni. Természetes, hát hogy a bélyeg föl nem ragasztása nem oly mulasztás, melyért magasabb illeték fizetése volna kivethető.

— **Pályázat a lévai nagytőzsdére.** A lévai m. kir. p. ü. igazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy a Léva városában f. évi január hó 12-én megürült dohány nagy-áruda és különlegességi áruda betöltése céljából, melylyel a bélyegjegyek és bélyegzett váltó úrlapok eladása is együtt jár, — zárt írásbeli ajánlatok útján f. évi márczius hó 2-án d. e. 10 órákor verseny tárgyúlag fog tartatni. Az írásbeli ajánlatok és pedig külön borítékban a dohány nagyárudára, és külön

borítékban a dohány különlegességi árudára a f. évi márczius hó (2) második napjának d. e. 10 órájáig a kir. p. ü. igazgatóság főnökénél nyújtandók be, hol azok a kir. p. ü. igazgatóság által ugyanakkor nyilvánosan felfognak bontatni. Bővebb felvilágosítás a kir. p. ü. igazgatóságnál szerezhető.

APRÓSA GOK.

Rovatvezető: ZUHANY.

Képmutatás. Férj: Olvasd csak a levelet, Ellám. Minő kedves meglepetés. Az én kedves, drága anyósom még ma hosszabb látogatásra meg fog érkezni! — Nő, De Feri, minek ez a képmutatás, hiszen egyedül vagyunk!

Kóstióló. Szakácsné (a bakájához): — Nézd, ez egy fél üveg tokaji. A nagysága ezt orvososság gyanánt használja. — Baka (jót húzva az üvegből). Ejha! Ha én a nagysága lennék, egész éven át betegkedném!

Közönség köréből.

I. Elszámoias.

A lévai kath. kör által 1900. évi február hó 4-én rendezett dal és táncestetély összes bevétele 363 kor. 30 fill. a kiadást 185 kor. 62 fill. a jókony célra esik 177 kor. 68 fill.

Felülfizettek: Báthy László 8 kor. 40 fill. Nemlaha Gyuláné 6 kor., Levaticz Gusztáv 4 kor. 40 fill., Faragó Samu 2 kor. 40 fill., Sübló Agoston 2 kor. 40 fill., id. Lakner László 2 áor. 40 fill., Jedicska János 2 kor., Buday Maté 2 kor., Rudák Istvánné 2 kor., Fülöp Jánosné 1 kor., Borsányi Győző 1 kor., Csik Mihály 1 kor., Presztolianszky Béla 1 kor., Ujfalussy István 1 kor., Tonhaiser Mihály 1 kor., Németh Sándor 1 kor., Ujhelyi Mihály 1 kor., Bucesek Lajos 1 kor., Melk József 1 kor., Tóth László 1 kor., Juhász László 1 kor., Nappel Rezső 1 kor., Markus József 1 kor., Bódog Lajos 80 fill., Gyuriás Mihály 50 fill., Korbély Sándor 40 fill., Kónya József 40 fill., Turpinszky Mihály 40 fill., Valásik József 40 fill. Kucsera József 40 fill. ifj. Händler N. 40 fill. Oadrejkovics Lajos 40 fill., Kalász Károly 60 fill., Tokody Imre 40 fill., Iván Lajos 40 fill., Neuer Kálmán 40 fill., Schön N. 40 fill., Sinkovics Ferencz 40 fill. Bum Samu 40 fill., Gimesy János 40 fill., Bartos István 40 fill., Kovács N. 40 fill., Schiffer N. 40 fill., Zahorák Sándor 40 fill., ifj. Halász Károly 40 fill., Merkader Alajos 30 fill. Scheffer N. 40 fill., Komzsik Lajos 40 fill., Kipke N. 40 fill., Jánosy Béla 40 fill., Árendt Jozsef 40 fill., Szilvka Lajos 40 fill., Mikolay István 40 fill., Hóibí N. 40 fill., N. N. 40 fill. A uagyérdemű felülfizetőknek és közreműködőknek, kik az estély sikeréhez hozzájárultak, ez uton fejezem ki a rendezőbizottság nevében köszönetemet.

Kutter Ferencz.

a rendezőbizottság elnöke.

II.

A Bars Tekintetes Szerkesztőségének Léván.

A Bars január 28-iki számában „Farsang” című cikkben ugyancsak ráolvasott egy, a társadalmi szokásokat s annak állapotát alaposan ismerő, okos ember azokra, kik egyetlen bál kedvéért sokszor adósságba verik magukat; mert tehetségökön fölül költsékeznak.

Ugy látszik, hogy a Barsnak Verebély vidékének olvasói megszívelve e jó leczkét, azt készségesen elfogadták s így a február 3-án a Rosenzweig Ignác-fele sörcsarnok összes termeiben megtartott elite-bálon megsem jelentek; mert nem akartak túlkölneni, vagy más alapos okot is találtak.

Igy tehát a bálnak társasága csupán selyemruhába bujt hölgyekből, — frakk, — klakk- és lakkban fesselgő urakból állított össze.

A fényesnek mondható bál kitünően sikerült és — a siker még ragyogóbb lett volna, ha egy hivatalan parvenut ki nem dobnak a teremből és ha két uri táncos össze nem verekszik. — Hogy két gentleman úgy istenigazában összegazemberezte egymást, az alig esik számítás alá! . .

Eddig csak a falu 10szai verekedtek Verebélyen; most már az urak között is akadnak, kik e fajta sportnak hódolnak! — Azért az előbbiei ritkán kapnak táncengedélyt. — Az utóbbiak kedvéért lesz-e több elitebál Verebélyen? arra kíváncsi a **tüzes táncosok**.)

III.

Köszönet-nyilvánítás.

Hagyományos szokással felkerestük Léva város nemesszivi családait, hogy egyesületünk „Stefánia-árvaház”-ának élékamráját megtöltsük élelmi szerrel a szigorú tél hónapjaira. Egyesületünk nevében örömmel köszönjük meg a nemesen adakozóknak kifogyhatatlan jóságukat s a következőkben megkezdjük — elap szívesességéből — azoknak nyilvános nyugtázását.

Léva, 1899. december hó.

Levaticz Gusztávné, Toóth Zsigmondné, lévai nőegylet alelnöke, lévai nőegylet gondnoka. Faragó Samu, lévai nőegylet titkára.

Özv. Uhlárik Antalné 50 kr., Báthy L. 1 frt., N. N. 30 kr., N. N. 20 kr., Popelár Jánosné — Fentartással s a felelősség áthárításával adjuk. — Szerk.

10 kr., Csaplovics Edéné 15 kr., Horváth Lajosné 50 kr., Edinger J. 30 kr., Ertler A. 5 kr., özv. Levaticz Mártonné 1 frt., Kvitner Károlyné 10 kr., Akosy István 2 kr., Jakab Sándor 10 kr., Dóka Károly 50 kr., N. N. 30 kr., M. hálcicsné 40 kr., Missák Zsigmondné 1 frt., Taub 20 kr., Reitmann Izsóné 20 kr., Forgács Mihályné 1 frt., Streicher 15 kr., Buthor Kornélné 50 kr., Vigadi 20 kr., Knapp Dávidné 50 kr., Kempfner 20 kr., Berger Izsák 20 kr., Kegyesrendi ház 2 frt., Liebermanné 50 kr., Faragóné 1 frt. és 17 üveg paradicsom. (Vége.)

Irodalom és művészet.

Toasztok könyve. Megjelent „Uram, uram Kövér János uram, szölok az urhoz.” Halljuk a szép szót. Magyar toasztok könyve vagyis születésnap, névnap, eljegyzési menyegzői, ezüst, arany, menyegzői, társas összejövetelekneli, előléptetési, jubileumi, halotti, s disznóöléskorí stb. toasztok című mű második kiadása, melyben a kereszteléstől a torig minden alkalomra talál pohárköszöntőt az olvasó. A díszes borítékba fűzött művecskének melyben 152 toaszt van, ára 1 korona. Kapható Nyitrai és Tarsa könyvkereskedésében Léván.

A Dedek-féle Szentek életéből megjelent a 4-dik füzet is, mely a január 18—23-dika közé eső szenteket tárgyalja. A füzet teljes kép gyanánt Tizian remek festményének Alamizsnaszent Jánosnak kitünő reprodukcióját adja, mely kép a szentet püspöki székből s abban a pillanatban tünteti fel, a mikor egy félmeztelen koldusnak alamizsnát nyújt. A többi képek közül kiemelendő szent Sebestyén, szent Agnes és szent Vincze. Csak ismételteljük régebben hangoztatott kritikánkat, hogy t. i. e. mű a világirodalom e nemű termékei között teljes joggal az első helyet foglalja el. A mű 52 füzetre van tervezve és egy füzet ára 50 fillér. A művet mely az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép fogja díszíteni. Megrendelhető Nyitrai és Tarsa könyvkereskedésében Léván.

Szerkesztői üzenet.

S. A. Léva. Készséggel közöljük. B. J. Ar. Maróth Megkaptuk. Kívánságának eleget teszünk. O. E. Budapest. Szívesen sorozzuk munkatársaink közé. A kurukszókat legközelebb sorra kerítjük. G. M. Körmoz-bánya. Alkalmom adtán, Minthogy a tárgy most aktuális, iparkodni fogunk a közléssel. R. E. Kapuvár. A szellemes küldeményt vettük. Időnkint hozunk belőle egy-két virágot. P. E. Nagy-öved. Átnézük. M. A. Leker. Az illeto példány elküldése iránt intézkedünk.

Selyem-báli-ruha

6 frt 30 krtól feljebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes „Henneberg selyem” 45 krtól 14 frt 15 krig méterenkint.

Lévai piacziarak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány. Buza m.-mázsánként 13 kor. 80 fill. 14 kor. 30 fill. Kétszeres 11 kor. 40 fill. 11 kor. 80 fill. — Rozs 11 kor. — fill. 11 kor. 60 fill. — Árpa 10 kor. — fill. 11 kor. 20 fill. Zab 09 kor. 60 fill. 10 kor. 20 fill. — Kukoricza 09 kor. 20 fill. 10 kor. — fill. — Bab 11 kor. 60 fill. 12 kor. — fill. — Lencse 14 kor. — fill. 14 kor. 40 fill. — Köles 8 kor. — fill. 8 kor. 40 fill.

Nyilttér.

2408/99.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Ufalussy István végrehajtónak Halabuk János ügygondnoka Dr. Klein Jakab végrehajtást szenvedő elleni 4 frt 50 kr. tőkekövvelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében az ar-maróthi kir. törvénytörvény (a lévai kir. járásbíró) területén lévő Gr.-Keszin fekvő a gr.-keszi 292. sz. tjkvi A I. 3. 4. ingatlanok 1/2 részére s tartozékára 136 frt — kr. Halabuk János jogutóda Cserenák András és nejeinek Halabuk Máriának s a társtulajdonos Mácsai Jakab Janovnak a Gr.-Keszin 316 sz. tjkvi A I. 1. szs. ingatlanára és 67 sz. házára az árverést 480 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900 évi Február hó 28-ik napján délelőtt 9 órákor Gr.-Keszin község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10 %-át vagyis a gr.-keszi 292. sz. tjkvi A I. 34 szs. ingatlan 1/2-ére 13 frt 60 kr. a gr.-keszi 316. sz. tjkvi A I. 1. szs. fekvőségre 48 frt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagyaz 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi december hó 1. napján.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Telfalussy kir. ajrásbíró,

